

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ

*Економічні проблеми розвитку
аграрного виробництва в регіоні*

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ СТУДЕНТІВ

Випуск 6

Вінниця–2010

Економічні проблеми розвитку аграрного виробництва в регіоні. / Збірник наукових праць студентів / Редколегія: Мазур А.Г., Колесов О.С. та інші. – Вінниця, 2010. – Випуск 6. – с.

У збірнику висвітлено актуальні проблеми розвитку економіки аграрного сектору регіонів України.

Редакційна колегія:

Мазур А.Г., д.е.н., професор, ВНАУ;
Колесов О.С., к.е.н., доцент - відповідальний секретар, ВНАУ;
Лисогор В.М., д.т.н., професор, ВНАУ;
Кафлевська С.Г., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Чорнопищук Т.І., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Мазур К.В., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Киш Л.М., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Нікітченко В.С., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Потапова Н.А., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Мельничук О.Ф., к.ю.н., доцент, ВНАУ;

СУТНІСТЬ
Луценко А.В.
УПРАВЛІННЯ
РАЦІОНАЛЬ
Бондар О.О.
КЛАСИФІКА
Буран В.В.
СТРАТЕГІЯ
НЕСТАБІЛЬ
Копоруба О.В.
КОНЦЕПТУ
Мотичко В.В.
ВДОСКОНА
ПІДПРИЄМСТ
Засць О.М.
ФОРМУВАН
Марцелюк Б.М.
ЕФЕКТИВНОСТ
КРИЗИ
Осадчук О.В.
ПРОБЛЕМИ
Петрова О.А.
НАПРЯМИ ПО
СІЛЬСЬКОГО
Полярух О.В.
ФОРМУВАН
Пура Л.О.
РОЛЬ РИНКУ
Алексеев К.І.
ОБГРУНТУВА
ЗЕМЕЛЬ АГ
Пекарська І.П.
РЕСТРУКТУР
Смолий В.В.
ЕФЕКТИВНЕ
РОЗВИТКУ С
Федченко В.В.
ОКРЕМІ АСПЕ
Шинкарь К.Л.
ДОТАЦІЯ. ЯК
Кравчук В.П.
ОСОБЛИВОСТІ
Чиж С.В.
БЕЗРОБІТТЯ В У
Живега О.А.
АНТИКРИЗОВ
Коржук Н.В.
УПРАВЛІННЯ ЗА
Поліщук Л.В.
ФОРМУВАННЯ
Шаганенко С.М.
ПОРТРЕТ СУЧАС
Кушинський Б.Б.
ОСОБЛИВОСТІ
ПІДПРИЄМСТВАХ
Кушинський Б.Б.
РОЛЬ ФІНАНСО
Кичук К.М.
СУТНІСТЬ УПРАВ
Музичка О.С.
СТАН ТА ПЕРСП
ВИРОБНИЦТВА
Бабюк К.Г.

ЗМІСТ

СУТНІСТЬ СИСТЕМИ МАРКЕТИНГУ НА РИНКУ ХЛІБОПРОДУКТІВ Луценко А.В., Мазур А.Г.	7
УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ В АГРАРНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ ТА ОБГРУНТУВАННЯ ЇХ РАЦІОНАЛЬНОГО РІВНЯ Бондар О.О., Колесов О.С.	9
КЛАСИФІКАЦІЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА: НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ Буран В.В., Козловський С.В.	11
СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГУ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ Коппоруба О.В., Козловський С.В.	14
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА Мотичко В.В., Козловський С.В.	17
ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Засць О.М., Скорук О.П.	20
ФОРМУВАННЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ Марценюк Я.Ю., Скорук О.П.	22
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ КРИЗИ Осадчук О.В., Мазур А.Г.	24
ПРОБЛЕМИ ВІДРОДЖЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ СЕЛА. Петрова О.А., Скорук О.П.	26
НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Поляруш О.В., Колесов О.С.	28
ФОРМУВАННЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ В УКРАЇНІ Пура Л.О., Скорук О.П.	29
РОЛЬ РИНКУ РЕКЛАМНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ І СВІТІ Алексеев К.І., Брояк А.А.	31
ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДІВ ЩОДО ПОЛІПШЕННЯ ЯКОСТІ ЗЕМЕЛЬ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ Пекарська І.П., Колесов О.С.	32
РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ПЕРЕХІДНОЇ ЕКОНОМІКИ Смолий В.В., Колесник Т.В.	35
ЕФЕКТИВНЕ КРЕДИТУВАННЯ, ЯК ЗАСІБ ЗБІЛЬШЕННЯ ОБОРОТНИХ ФОНДІВ ТА РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА. Федченко В.В., Скорук О.П.	37
ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ Шинкарук Л.О., Чернопишук Т.І.	39
ДОТАЦІЯ, ЯК ЗАСІБ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА Кравчук В.П., Мазур А.Г.	40
ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ Чиж С.В., Козловський С.В.	42
БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ЗМЕНШЕННЯ Живега О.А., Поліщук О.Ю.	44
АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ Коржук Н.В., Ціхановська В.М.	48
УПРАВЛІННЯ ЗАХОДАМИ ЩОДО ПОЛІПШЕННЯ ЗЕМЕЛЬ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА Поліщук Л.В., Колесов О.С.	50
ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОГО КОНТРОЛЮ ПІДПРИЄМСТВ Шаганенко С.М., Гуцаленко Л.В.	52
ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО КЕРІВНИКА Кушинський Б.Б., Пчелянська Г.О.	54
ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Кушинський Б.Б., Кафлевська С.Г.	56
РОЛЬ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ Кичук К.М., Козловський С.В.	58
СУТНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА Музичка О.С., Козловський С.В.	61
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА Бабюк К.Г., Скорук О.П.	64

виробництва в Мазур А.Г.,

економіки

у;

ВІДТВОРЕННЯ ТА ЕФЕКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	
Бутило В.В., Кафлевська С.Г.	65
УДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ГОСПОДАРЮВАННЯ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	
Вигодянський А.О., Власенко І.В.	68
МЕХАНІЗМ ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ФОНДІВ У РИНКОВИХ УМОВАХ ТА ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ В ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ	
Волинець О.І., Кафлевська С.Г.	69
ВПЛИВ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ	
Кучмії І.І., Скорук О.П.	73
РОЗВИТОК МАЛИХ ФОРМ ГОСПОДАРЮВАННЯ НА СЕЛІ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ	
Дзюбенко В.О., Скорук О.П.	75
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА	
Тянікова К.П., Березюк С.В.	78
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ПРАЦІ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ (НА ПРИКЛАДІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ)	
Войтенко О.А., Мазур К.В.	81
КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР ЯК ЗАСІБ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН	
Садовська О.Е., Гудзь Г.М., Ставська Ю.В.	84
ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕРНА В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	
Дубецька О., Дюк А.А.	87
СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА В УКРАЇНІ	
Мала І., Амонс С.Е.	89
ЕКСПОРТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РИНКУ ЗЕРНА ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Гонтарук Я.В., Фіщук Н.Ю.	91
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ АНТИКРИЗОВОГО ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ	
Зологашко І.О., Мазур К.В.	96
РОЗВИТОК РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ	
Зубар І.В., Пчелянська Г.О.	97
РІПАК ЯК КУЛЬТУРА МАЙБУТНЬОГО	
Засядько І.О., Власенко І.В.	99
ФОРМУВАННЯ ТА ВІДТВОРЕННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ	
Кирилішина Ю., Дюк А.А.	101
ІНВЕСТИЦІЙНІ РЕСУРСИ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ	
Ковтун Л.С., Фіщук Н.Ю.	102
РОЗВИТОК ФРАНЧАЙЗЕНГОВОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ	
Козак Ю.О., Кафлевська С.Г.	105
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Красняк В.Ю., Мельник В.Я.	107
ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ ЗЕРНА У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ	
Лавренко В.А., Кафлевська С.Г.	109
РОЗВИТОК ЗЕРНОПРОДУКТОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ	
Легка Г.П., Кафлевська С.Г.	111
ОРГАНІЧНЕ ЗЕМЛЕРОБСТВО ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	
Марчук І.В., Березюк С.В.	113
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В ІП «ЕЛЕНА»	
Мизинюк Ю.Ф., Кафлевська С.Г.	115
ПРОБЛЕМИ ВІДТВОРЕННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	
Недзельський Т.А., Сегеда С.А.	118
СУТНІСТЬ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ АПК	
Гончарук А.В., Фіщук Н.Ю.	121
СУЧАСНИЙ СТАН ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА ПО ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ	
Павлюченко О.А., Сегеда С.А.	123
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ	
Пилип В., Дюк А.А.	124
ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ БУРЯКОЦІ КРОВОЇ ГАЛУЗІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Півторах С.В., Кафлевська С.Г.	126
ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ	
Ратушняк О.С., Березюк С.В.	128
СУТНІСТЬ І ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В СИСТЕМІ КОРПОРАТИВНОГО	129

УПРАВЛІННЯ	Петлюк В.О.
СУЧАСНИЙ	СІЛЬСЬКОГО
РОМАНЕНКО Р.В.	СТАН ТА ПЕР
ОБЛАСТІ	Нагорна Ю.С.
УПРАВЛІННЯ	ПІДПРИЄМСТ
ПОГРЕБИШ	ПРОЦЕС РОЗ
ШПИГАН	ЕФЕКТИВН
ТЕРТИЦЬКА	ОХОРОНА
КУЗЬ	МОТИВАЦІЯ
ПІДПРИЄМСТ	МАЛЕНКО
ВІДТВОРЕННЯ	МАРЧУК
ВІПЛИВ ДЕРЖ	УКРАЇНИ
ОБДОН	СУЧАСНИЙ
ШЕФ	ВДОСКОНА
У	АКТУ
Г	СУЧАСНА
РЕГІОНА	ФОРМУВАН
СА	СУЧАСНА
Я	ТРУДОВА
КО	ТЕНДЕНЦІ
ВОЙТОВА	СУЧАСНИЙ
ВОЙТЕНКО	СИСТЕМН
СІЛЬСЬКОГО	СУЧАСНЕ
КО	ВИКОРИСТ
ЛОМА	НЕОБХІДН
ПЕРІОД	ІНФОРМАЦ
Г	ДИСТАНЦ
ГРОХ	СУЧАСНИЙ
ГУМЕНЮК	ІНТЕРНЕТ
П	ІНТЕРНЕТ
Г	ІНФОРМАЦ

УПРАВЛІННЯ

Петлюк В.І., Фіщук Н.Ю.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Романець Р.В., Березюк С.В.

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Нагорна Ю., Скорук О.П.

УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ ЯК СКЛАДОВОЮ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Погребняк Д.П., Скорук О.П.

ПРОЦЕС РОЗРОБКИ ТА МОДЕЛЮВАННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ ВИРОБНИЧОЇ ПРОГРАМИ

Шпирко О.В., Власенко І.В.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Тертична Н.М., Березюк С.В.

ОХОРОНА ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ ТА РАЦІОНАЛЬНЕ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

Кузьмінєць О.В., Березюк С.В.

МОТИВАЦІЯ ПРАЦІ ТА ЇЇ РОЛЬ У ПІДВИЩЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Маланчук Я.А., Сегеда С.А.

ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Марчук І.В., Сегеда С.А.

ВПЛИВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НА РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Федорук Д.Л., Мазур А.Г.

СУЧАСНІ АСПЕКТИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Шафієва Л.Г., Сегеда С.А.

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОПЛАТИ ПРАЦІ НА ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Ходацька М.В., Кафлевська С.Г.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ СТРУКТУРИ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Гавриш К.В., Мазур А.Г.

СУЧАСНА КЛАСИФІКАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ РЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Гловач А.М., Мазур А.Г.

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ ЕКОНОМІЇ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

Сапун Т.А., Мазур А.Г.

СУЧАСНА СТРУКТУРА СУБ'ЄКТІВ РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ

Якимчук В.В., Мазур А.Г.

ТРУДОВА ДИСЦИПЛІНА ЯК ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ

Ковальчук С.П., Мельничук О.Ф.

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛІЗИНГУ В УКРАЇНІ НА СЬОГОДНІШНІЙ ДЕНЬ

Войтова Ю., Пчелянська Г.О.

СУЧАСНИЙ СТАН ВІРТУАЛЬНОЇ ЗАЙНЯТОСТІ В АПК

Войтенко О.А., Матвієнко О.Л.

СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ**СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСТВА**

Коваль В., Матвієнко О.Л.

СУЧАСНЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Бучок А., Матвієнко О.Л.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ ПРИ УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Ломачинський І.В., Матвієнко О.Л.

НЕОБХІДНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В МЕНЕДЖМЕНТІ В ПЕРІОД РИНКОВИХ ВІДНОСИН

Ганжа Т.І., Матвієнко О.Л.

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Гелета О.П., Киш Л.М.

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА В УКРАЇНІ

Грох Н.В., Матвієнко О.Л.

СУЧАСНИЙ СТАН ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ В ГАЛУЗІ АПК

Гумєнок Т.П., Матвієнко О.Л.

ІНТЕРНЕТ ТОРГІВЛЯ

Пилипчук О.М., Киш Л.М.

ІНТЕРНЕТ-РЕКЛАМА

Герасимчук О.М., Гатчак Т.Г.

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА

Марчук І.В., Гапчак Т.Г. ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ АГРАРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ Понятівський М.С., Гапчак Т.Г.	191
ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ Чорната Л.	193
ІНФОРМАЦІЯ - ОСНОВА ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ Дубецька О., Гапчак Т.Г.	197
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕКОНОМІЦІ Порохня Ю., Гапчак Т.Г.	199
ЗНАЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В ГАЛУЗІ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ Гандура І.І., Матвієнко О.Л.	201
ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР ПІДПРИЄМСТВА Піщенко І.О., Киш Л.М.	203
МІЖНАРОДНА ЕЛЕКТРОНА КОМЕРЦІЯ СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ Петрук М.С., Магас Т.Є.	205
МУЛЬТИМЕДІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ Рейзер В.С., Гапчак Т.Г.	207
ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ДОРАДЧИХ СЛУЖБ Вусінська І.В., Киш Л.М.	209
ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ Смашнюк І., Матвієнко О.Л.	213
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНТЕРНЕТУ ЯК НОВОЇ ФОРМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ Голубець О.Д., Гапчак Т.Г.	215
ТЕХНОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ Краєвська Н., Гапчак Т.Г.	217
СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ЇХ ЗНАЧЕННЯ І ЗАСТОСУВАННЯ Міщенко О.О., Магас Т.Є.	220
ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ СПІЛЬНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ Буряк К.В., Скорук О.П.	222
ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ Дмуховська М.В., Скорук О.П.	224
ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА Кіресва Е.А., Кафлевська С.Г.	225
ТЕХНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗЕМЛЕРОБСТВА ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО ЕФЕКТИВНОСТІ Скляр К.А., Березюк С.В.	228
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ: ПРАВОВІ АСПЕКТИ Чундер Є., Оверковська Т.К.	230
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ СВИНАРСТВА Ходацький О.В., Мельченко С.Ф.	232
СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ Мудренко О.О., Козловський С.В.	234
ІННОВАЦІЙНА СТРАТЕГІЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ Борейко А.Д., Козловський С.В.	235
ДЕМОГРАФІЧНА СИТУАЦІЯ ТА ЗАЙНЯТІСТЬ НАСЕЛЕННЯ РЕГІОНУ Грох Ю.Ю., Кафлевська С.Г.	238
ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОМ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РИНКУ ПРОДОВОЛЬСТВА Донець М.А., Колесов О.С.	241
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМ ПІДПРИЄМСТВОМ В АПК Василишина І.О., Пчелянська Г.О.	242

Адаптивні заходи, які здійснюються на підприємстві безпосередньо пов'язані зі стратегією організації. Реальна стратегія підприємства складатиметься з двох частин: продуманих цілеспрямованих дій та реакції на непередбачуваний розвиток.

Системою конкурентних стратегій названа сукупність стратегій, націлених на адаптацію до змін в умовах конкуренції та зміцнення довгострокової конкурентної позиції підприємства на ринку. Система конкурентних стратегій підприємства, яку подає О. В. Царенко зобразимо на рис. 1 [3, с. 42]

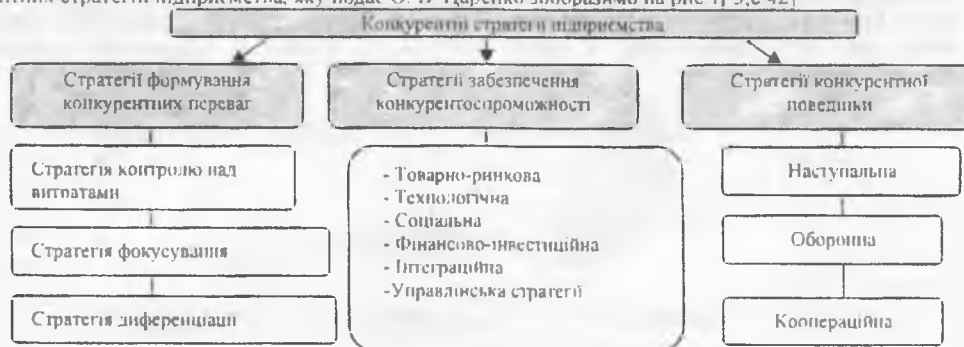

Рис. 1. Система конкурентних стратегій підприємства

Висновки. Для того, щоб вижити та розвиватися в сучасних умовах, підприємство повинно не тільки відслідковувати та пристосовуватися до умов зовнішнього середовища, але й активно формувати передумови своєї успішної діяльності. В умовах високої невизначеності зовнішнього середовища виживати підприємствам допомагає продумана система стратегічного менеджменту та концентрація зусиль на стратегіях, які підсилюють сильні сторони підприємств, зменшують вплив слабких сторін, дозволяють реалізувати можливості зовнішнього середовища та зменшити його ризики.

Література

1. О. А. Хвостенко. Концептуальні засади класифікації середовища підприємства// Актуальні проблеми економіки. – 2009. - №5. – С.166-173
2. О.В. Царенко. Методологічні аспекти формування конкурентних переваг галузі// Інвестиції: практика та досвід. – 2009. - № 3. – С.40- 44
3. О.О. Циганок. Аналіз позиції підприємства в конкурентній боротьбі за методом конкурентних переваг// Актуальні проблеми економіки. – 2009. - №9. – С.155-161
4. С.А. Линовицька. Методи оцінки ефективності пристосування вітчизняних підприємств до змін зовнішнього середовища// Актуальні проблеми економіки. – 2006. - №5. – С.49-57.

РОЗВИТОК МАЛИХ ФОРМ ГОСПОДАРЮВАННЯ НА СЕЛІ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

Дзюбенко В.О.

Науковий керівник: Скорук О.П., к.е.н., доцент

У даній статті розглянуто основні поняття щодо малих форм господарювання на селі, сучасний стан та проблеми їх розвитку. Запропоновані шляхи для забезпечення їх ефективного функціонування

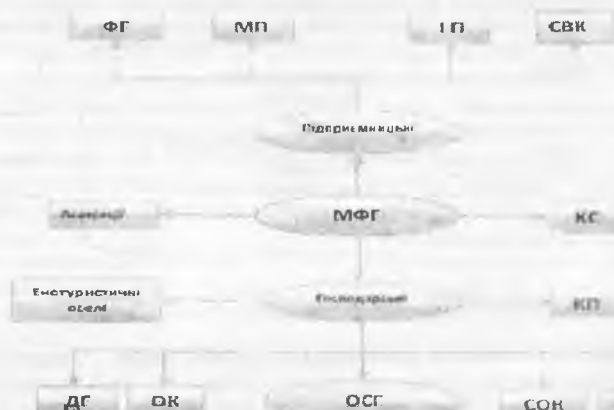
Вступ. До малих форм господарювання у радянський період держава ставилася по-різному: то обмежували їх діяльність, то створювали сприятливі умови для їх розвитку. Практичний досвід ведення господарської діяльності довів їх доцільність і важливість у сферах виробництва агропродовольчої продукції. Малі форми господарювання виявились найбільш живучими витривалими в період кризових явищ в АПК у минулому столітті і забезпечують у теперішніх умовах виробництво значних обсягів продукції.

Постановка проблеми. Дослідженням питань багатокладності в аграрній сфері та малих форм господарювання, зокрема, займалась ціла когорта вчених аграрників. На особливу увагу заслуговують праці П.Т. Саблука, В.Я. Мессія-Веселяка, В.К. Збарського. В той же час актуальність обраної теми не втрачається з часом. В умовах затяжної фінансово-економічної кризи, в якій знаходиться Україна, АПК – чи не єдина галузь, яка не зменшила обсягів виробництва, відіграла і відіграє роль буфера, який пом'якшує кризову ситуацію.

Основні результати досліджень. Протягом останніх 10–15 років малі підприємства стали привертати до себе все більшу увагу у різних країнах світу через те, що малий бізнес довів свою здатність робити суттєвий

внесок у вирішення проблем зайнятості населення й забезпечувати значні обсяги сільськогосподарського виробництва у більшості підгалузей. В зв'язку з цим значно посилюється інтерес як до аналізу малого підприємництва та особливостей управління малими формами аграрного господарювання, так і до аналізу тенденцій зміни стану малого агробізнесу.

Малі форми господарювання надзвичайно різноманітні як за формою, за сферою діяльності, так і за обсягами (масштабами) діяльності. Відповідно змінюється і їх внесок у економічний та соціальний розвиток країни. Крім того малі форми господарювання включають широкий спектр господарюючих суб'єктів, що не мають ринкового спрямування, їх метою виступає в основному задоволення особливих потреб домогосподарств.

Умовні позначення: МП - малі підприємства; ІП - індивідуальні підприємці; СВК - сільськогосподарські виробничі кооперативи; КП - комунальні підприємства; ДГ - домогосподарства; ОК - обслуговуючі кооперативи; ОСГ - особисті селянські господарства; СОК - садо-городні кооперативи; КС - кредитні спілки; ФГ - фермерські господарства.

Рис. 1. Класифікація малих форм господарювання в АПК

Як зазначають П.Т. Саблук та В.Я. Месель-Веселяк: « По суті в Україні створено три форми господарювання – особисті селянські господарства та фермерські господарства. А також сільськогосподарські підприємства ринкового типу. За розмірами вони відповідають практиці багатьох розвинених країн світу, що забезпечують ефективне ведення сільського господарства»[1].

В контексті нашої теми більший інтерес представляють особисті селянські господарства, фермерські господарства і малі підприємства.

Щодо особистих селянських господарств, то майбутнє аграрного сектору української економіки і продовольче багатство країни значною мірою залежатиме від розвитку цих малих господарств до яких залучено практично все сільське і частина міського населення країни. З одного боку ці підприємства розвивають сільський сектор і підтримують його самобутність, а з іншого – створюють добробут і соціальна захищеність значною мірою формуватимуться в секторі, соціально повільно змінюючи вони самі. Важливо сказати, що від розвитку цього сектору залежить майбутнє українського села.

Специфіка фермерських господарств, як малих форм господарювання на селі, пов'язана з реалізацією приватної власності на землю та інші засоби виробництва, а також організацією виробництва. Фермерських господарств в Україні створено більше 35 тис., у їхньому користуванні використовується 835 тис. га сільськогосподарських угідь, у тому числі 765 тис. га ріллі, що становить біля 1,3% від загальної площі сільськогосподарських земель та 2,3% від площ орних земель. Середня площа їх землекористування — близько 24 га сільськогосподарських угідь.

Як зазначає П.Т. Саблук: «Активніше селянські (фермерські) господарства створювалися в перші роки проведення аграрної реформи. В наступні роки цей процес загальмувався, що зумовлено рядом причин. Головна з них полягає у відсутності у бажаючих створити фермерські господарства власних і кредитних коштів на придбання необхідних засобів виробництва і у обмеженості можливостей у держави надати їм у цьому допомогу. Через низьку забезпеченість засобами виробництва, фермерські господарства не зміogli ще розкрити своїх потенційних можливостей, зумовлених фактором приватної власності і повною самостійністю у вирішенні всіх питань господарської діяльності»[1].

До досягнень фермерства можна віднести факт щорічного зростання площі сільськогосподарських угідь, що наочно відображено діаграмою 2.

Як бачимо, в 2008 році у використанні ОСГ знаходилось 15,6 млн.га сільськогосподарських угідь, це на 10 млн.га більше, ніж у 1999 році. Як уже зазначалося, збільшилась площа сільськогосподарських угідь у використанні фермерських господарств. У 2008р. цей показник відповідно становив 4 млн.га., що на 2,9 млн.га більше, ніж у 1999 році.

Надзвичайно важливим є аналіз внеску підприємств різних форм господарювання у виробництво валової продукції. Якщо взяти до уваги ФГ, то тут спостерігаються низькі темпи приросту цього показника і

тому їх загальний внесок у виробництво валової продукції за 16 років становить лише 6%, (це майже 6 млн. грн.). Особисті селянські господарства, виробляють 53,9% валової продукції, в тому числі 45% рослинництва і 32% тваринництва [2].

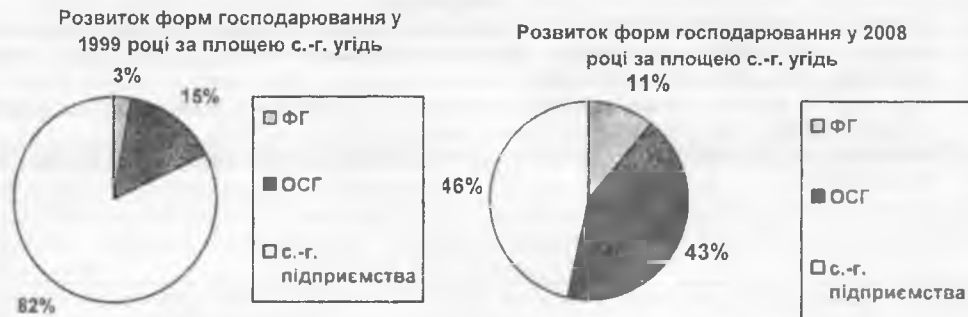

Рис.2. Структура розподілу сільськогосподарських угідь за підприємствами різних форм власності

Світова практика переконливо свідчить, що навіть в країнах з розвинутою ринковою економікою малий бізнес впливає істотним чином на розвиток народного господарства.

По-перше, він забезпечує необхідну мобільність в умовах ринку, створює глибоку спеціалізацію і кооперацію, без яких немислима його висока ефективність. По-друге, він здатний не тільки швидко заповнювати ніші, що утворюються в споживчій сфері, але і порівняно швидко окупатися. По-третє, створювати атмосферу конкуренції. По-четверте (і це, мабуть, саме головне), він створює те середовище і дух підприємництва, без яких ринкова економіка неможлива. По чисельності працюючих, по обсягу товарів, що виробляються і реалізуються суб'єкти малого підприємництва в окремих країнах грають ведучу роль.

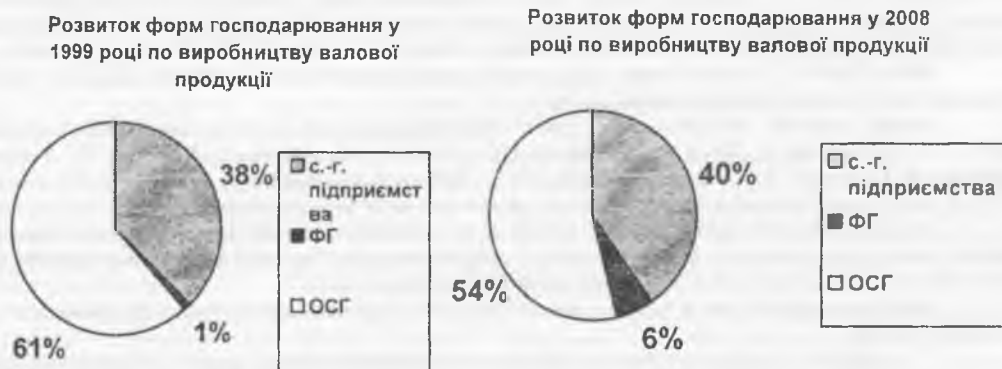

Рис.3. Структура розподілу виробленої валової продукції за підприємствами різних форм господарювання

Як бачимо, за останні роки кількість малих підприємств збільшується, а значить збільшується кількість робочих місць, виготовленої продукції і послуг. Малі підприємства виконують не лише економічну роль, виробляючи значні обсяги продукції і надаючи такі потрібні сільським мешканцям послуги (переробка сільськогосподарської сировини, виробництво будівельних матеріалів, ремонт побутової техніки, забезпечення електро- та теплоенергією, пошиття та ремонт одягу і взуття, організація інших виробництв), а і суттєву соціальну роль сприяючи зайнятості сільських мешканців, забезпечуючи своїх працівників заробітною платою та соціальними гарантіями.

Висновок. Роль малих форм господарювання на селі в динаміці зростає. Господарства населення поглинали і продовжують поглинати значну частину трудових ресурсів села, це форма самозайнятості населення, що допомагає селянам виживати в складних умовах безробіття при низьких заробітних платах і допомагає утримувати свої сім'ї. Їх позитивна роль в історії аграрних реформ виконана. Вони значною мірою забезпечили трудову зайнятість селян і виконали функцію свосвідного буфера в умовах безробіття. Але з іншого боку, така зайнятість «приховує» безробіття. Фермерство теж має свої беззаперечні переваги, однак його роль у виробництві валової продукції поки що незначна, що зумовлено рядом таких чинників, як кадрові

забезпечення, диспаритет цін, низькі доходи, дорогі кредити, недостатня допомога держави. Щодо сектору малого підприємництва на селі, то він є невід'ємним елементом розвинутої ринкової економіки, важливим чинником розвитку інноваційних технологій та розбудови соціальної інфраструктури сільських територій.

Література.

1. Саблук П.Т., Мессель-Веселяк В.Я. Аграрна реформа в Україні // Економіка АПК - 2009 - №12.-С. 3-13.
2. Описько С.М. Соціально-економічні умови функціонування особистих селянських господарств // Економіка АПК.- 2009.- №12.-С.104-109.
3. Васильєв Л.М. Місце і роль фермерських господарств у сучасній економічній системі й аграрній сфері // Держава і регіони. Серія: Економіка і підприємництво. - 2009.-№1.-С.30-32.
4. Збарський В.К., Канінський М.П. Тенденції розвитку малого підприємництва // Економіка АПК.- 2009.- №8.-С.50-54.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Тявникова К.П.

Науковий керівник: Березюк С.В., к.е.н., доцент

В статті розглянуто соціально-економічну сутність кадрової політики підприємства як передумову ефективного господарювання. Розглянуто основні її характеристики.

Постановка проблеми. Становлення ринкової економіки спричинило зміну парадигми управління аграрним виробництвом, обумовило перехід від принципів бюрократичного, адміністративно-командного керівництва до раціональних засад організації управлінського процесу. Передумовою якості управлінського процесу є його націленість на певні довгострокові орієнтири, які визначені на рівні стратегічного бачення ситуації керівниками організації та сформульовані в межах політики організаційного розвитку тощо.

Кадрова політика як вагома складова політики організаційного розвитку значною мірою визначає дієвість інших політик. В загальному вигляді вона є генеральною лінією кадрової роботи, яка реалізується в процесі управління персоналом та модифікується в міру зміни стратегічних пріоритетів. Тому формування раціональної кадрової політики в аграрному виробництві є невід'ємною передумовою його ефективності.

Мета статті. Розкрити теоретичні аспекти соціально-економічної сутності кадрової політики підприємства в сучасних умовах господарювання.

Аналіз останніх досліджень. Проблемам ефективною кадрової політики присвятили свої роботи Бабенко А., Богуцький О., Біггер О., Гудзинський С., Долішній М., Алушко С., Куполова Г., Лукінов І., Огаренко В., Онищенко В., Орлатов М., Пиріжкова С., Саблук П., Степаненко І., Гринько П., Юрчишин В., Якуба К. та ін. Проте дане питання є досить багатограним і до кінця не вирішеним.

Виклад основного матеріалу. Сучасна кадрова політика підприємства має бути орієнтована на ринкові умови господарювання. Головна її мета – забезпечення нині і в майбутньому кожне робоче місце висококваліфікованими фахівцями відповідних професій та спеціальностей.

Досягнення кінцевої мети кадрової політики суб'єктом господарювання передбачає виконання таких основних функцій:

- розробка та корегування стратегії формування та використання трудового потенціалу відповідно до змін в умовах господарювання;
- набір і формування необхідних категорій персоналу (відбір, професійна орієнтація, наймання, адаптація);
- підготовка персоналу до відповідної професійної діяльності;
- оцінка персоналу;
- мотивація персоналу, дотримання належного режиму трудової діяльності та високої продуктивності праці;
- постійний моніторинг безпеки виробничо-господарської діяльності;
- забезпечення соціальної захищеності персоналу організації;
- реалізація контактів між керівництвом і представниками трудових колективів тощо [4].

Ці та деякі інші функції реалізуються службами персоналу (відділами кадрів) у тісній співпраці з керівництвом, так і з відповідними структурними підрозділами підприємства, які так чи інакше беруть участь у реалізації кадрової політики [5].

Ефективність господарювання великою, якщо не вирішальною мірою залежить від якості чинної системи управління персоналом.

Під системою управління персоналом розуміють багатовекторну діяльність відповідних відділів (служб) підприємства, галузевих органів та органів центральної виконавчої влади; вона охоплює низку функціональних підсистем (рис. 1) [1].

Найбільш ефективною є та система управління персоналом, в якій всі функціональні підсистеми